

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 3 năm 2017

Số 332

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Vui trong thanh tịnh, mọi sự thành bằng cách nào ?
2. Thương tình dần thân đóng góp trong xây dựng đẹp hơn, hay là làm khó để đòi hỏi có lý hơn ?
3. Mưu tâm bài bác trong lúc mọi người đang phát tâm đóng góp trong thực hành có lợi ích gì không ?
4. Người tu thiền còn mưu mô lập bè phái phá vỡ sự đoàn kết của nội bộ có ích lợi gì không ?
5. Những người tu thành tâm phục vụ bạn đạo luôn luôn bị phá bởi ma quỷ. Bất cứ ở nơi nào đều có trước và có thanh, lộng hành trong ý đồ giành giật địa vị thiêng liêng, rất khó tin và khó ủy thác, tâm bất thành, luôn luôn xây dựng ý đồ tranh chấp tạo nghiệp cho tâm thân là sao ?
6. Người tu thiền dần thân phá hoại, tưởng lầm là đã thành công có thật hay không ?
7. Tình thương có sẵn trong tâm, không hành thì tự cảm thấy thiếu tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Montréal, 18/05/99 5 : 26 AM 1) Hỏi: Vui trong thanh tịnh, mọi sự thành bằng cách nào ? Đáp: Thưa vui trong thanh tịnh mọi sự sẽ thành trong tự nhiên và hồn nhiên. Kệ : Thực hành thanh tịnh tỏa muôn chiều Sắc giới khai thông lý thật siêu Đạo đức trong lành trong thức giác Khai thông trí tuệ sống như nhân.	Montréal, 19/05/99 4 : 05 AM 2) Hỏi: Thương tình dẫn thân đóng góp trong xây dựng đẹp hơn, hay là làm khó để đời hỏi có lý hơn ? Đáp: Thưa thương tình, dẫn thân giúp đỡ quý hơn. Kệ : Hợp tác chung vui rõ đạo mùi Kích bác lỗ lờ chẳng thích vui Tình người sống động là tiên quyết Thành tâm phục vụ thật rên trui.
Montréal, 20/05/99 7 : 05 AM 3) Hỏi: Mưu tâm bài bác trong lúc mọi người đang phát tâm đóng góp trong thực hành có lợi ích gì không? Đáp: Thưa mưu tâm phá hoại việc đã thành là ngược lại đường lối tu học, tự buộc mình vào tội bịa đặt và thất hứa với chính mình cùng Trời Phật. Kệ : Lòng tin không có muốn làm Trời Khó khổ hại tâm khó nghỉ ngơi Tạo động chính mình gieo ý xấu Ham giành chức vụ muốn làm Trời.	Montréal, 21/05/99 7 : 36 AM 4) Hỏi: Người tu thiền còn mưu mô lập bè phái phá vỡ sự đoàn kết của nội bộ có ích lợi gì không ? Đáp: Thưa người tu thiền còn mưu mô rủ ren lập thành bè phái chống đối sự nghiệp tâm linh chung là tự tạo nghiệp cho chính mình, khó tu khó hòa với các giới, tự tạo khổ cho tâm lẫn thân gây thành một tập quán xấu, tưởng lầm là đúng. Người thật tâm tu đều chán ghét, lẩn lẩn chẳng ai muốn gần cả. Kệ : Tranh nhau chẳng lợi lại thêm sâu Phá vỡ tâm linh lại lún sâu Đạo đời không tiến tăng ác độc Mưu mô ác độc chẳng bền lâu.
Montréal, 22/05/99 9 : 15 AM 5) Hỏi: Những người tu thành tâm phục vụ bạn đạo luôn luôn bị phá bởi ma quỷ. Bất cứ ở nơi nào đều có trước và có thanh, lộng hành trong ý đồ giành giật địa vị thiêng liêng, rất khó tin và khó ủy thác, tâm bất thành, luôn luôn xây dựng ý đồ tranh chấp tạo nghiệp cho tâm thân là sao ? Đáp: Thưa ý đồ ma quỷ không thuận tình Trời, chỉ có nuôi dưỡng sự tranh chấp hạ tầng công tác mà thôi. Kệ : Phá vỡ tâm linh tự tạo tội Tạo đường vấp ngã tức từ hồi Duyên Trời không có đen như mực Hoạt động bao nhiêu khó đắp bồi.	Montréal, 23/05/99 8 : 02 AM 6) Hỏi: Người tu thiền dẫn thân phá hoại, tưởng lầm là đã thành công có thật hay không ? Đáp: Thưa sự tiến hóa từ trước tới thanh không chấp nhận sự thắng thế giả ảo, mưu mô tự đọa mà thôi. Kệ : Thực hành không có dụng đôi môi Tri trệ lỗi thôi tự tạo tội Ôm bạc lợi danh không đạt thức Hòa đồng không có lại thêm tội.
Montréal, 24/05/99 7 : 52 AM 7) Hỏi: Nhiều người tu nửa chừng, thực hành ít dăm ra chán tại sao ? Đáp: Thưa tu thiền phải dày công thì mới thành đạt, nếu nửa chừng chán thì sẽ hướng ngoại nhiều hơn và sẽ đi lạc hướng, hướng hạ thay vì hướng thượng. Kệ : Chơn tâm thức giác tự về Trời Chán ngán lỗi thôi khó nghỉ ngơi Động loạn do mình tâm chán ngán Tiền tình duyên nghiệp chuyển không rời.	

MÃU ÁI 47

*Tu hành gắng chuyển pháp luân
Khai tâm khai trí khai tạng tiến thăng
Điển thông liên kết cơ tầng
Thông qua đời đạo góp phần dựng xây.*

Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai: mượn thanh khí điển để dẹp sự động loạn của nội tâm thì mới hưởng được mùi đạo pháp và xây dựng.

*Công phu thanh lọc các tầng
Pháp quang tự toại tin mừng đến nơi
Thanh bình tạm sống ở đời
Khuyến người lầm lạc mở lời nhủ khuyên.*

Phải thực hành mới đoạt được kết quả, khi có kết quả thì phải phổ biến tùy theo mức tiến của mình, chớ nên nói mà không làm, nhưng phải làm rồi mới nói.

*Chính mình phải tự xét soi
Chớ nên mượn đạo hỏi đòi lập công
Chạy theo cuộc diện tham tòng
Uống công mẹ dạy mẹ trồng nên cây.*

Trí tuệ nghèo nàn thì lòng tham sẽ bộc phát và che đậy tâm hồn cao quý của con người, rồi đâm ra thương tiếc, sân hận và buồn rầu.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 10/10/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

LỄ MỪNG ĐẠI THỌ BÀ TÁM 90 TUỔI

Quý bạn đạo thân mến,

Nhân dịp lễ Đại Thọ 90 tuổi của Bà Tám (*ngày thứ hai 17 tháng 4 năm 2017, Easter Monday*), em có ý định tổ chức một buổi tiệc chúc mừng Bà vào buổi trưa, khoảng 11g.

Vì phòng họp trong nhà dưỡng lão không được quá 12-15 người, em sẽ tìm một nhà hàng gần đó và xin phép bác sĩ cho Bà Tám được ra chung vui.

Như đã thông báo trong TBPTĐN số 1119 (*ngày 18 tháng 12 năm 2016*), sức khỏe Bà Tám nay đã kém nhiều và giảm xuống rất nhanh. Bà không còn đi đứng được, chỉ di chuyển bằng xe lăn thôi. Lúc tổ chức lễ Giáng Sinh và Tết vừa qua trong nhà dưỡng lão, Bà không tham dự được trên 1 tiếng rưỡi và, hiện nay, các bác sĩ vẫn chưa cho phép đưa Bà ra ngoài, chỉ cho biết là tới ngày đó mới quyết định.

Tuy vậy, em cũng vẫn có ý tổ chức một buổi tiệc vào ngày đại thọ đó để các bạn đạo từ xa có dịp qua Montreal. Nếu Bà Tám tham dự được thì càng tốt, nếu không thì đây cũng là một cơ hội cho các bạn qua thăm Bà Tám trong nhà dưỡng lão, rồi hôm đó chúng ta cùng đi ăn chung với nhau.

Quý bạn nào có ý tham dự xin vui lòng cho em biết qua email vovi008ht@yahoo.com hay qua phone 514-276-4764, càng sớm càng tốt, **trước ngày 26 tháng 3 năm 2017**.

Mong gặp lại quý bạn đạo trong ngày lễ đại thọ của Bà Tám.

Huệ Tuyết

NÓI “BẾ MẠC” KHI “KHAI MẠC” (2006, 2008)

A. Đức Thầy nói Bế Mạc khi Khai Mạc đại hội thì Ngài có ngụ ý gì?

So sánh hai lần đại hội thì cũng thấy có chút ý nghĩa:

- Bạn đạo VN tham dự đông đảo hai đại hội năm 2005 (Singapore) và 2006 (Thái Lan), sau đó thì đa số sẽ không có dịp sang Mỹ hay Canada để gặp Đức Thầy nữa.
- Sau đại hội năm 2008 thì tất cả bạn đạo sẽ không còn gặp Đức Thầy ở đại hội nào nữa.

Có lẽ đây là cách Đức Thầy nói lời từ biệt: *đến đây là hết chương trình Đại Hội rồi.*

B. Một nhóm bạn đạo trên mạng bàn về việc Đức Thầy “tuyên bố Bế Mạc khi Khai Mạc đại hội 2008” tại Montreal, bạn Nguyễn Giang Thanh có gửi điện thư ngày 17/2/2017 góp ý như sau:

“Trong DH 2006 tại Thái Lan, lúc khai mạc (ngày 18/8/2006), Đức Thầy cũng tuyên bố Bế mạc. Em có dự DH này. Sau đó em có duyên nhận được email này của Kim Thân Cha (ngày 18/12/2006) giải thích việc Đức Thầy tuyên bố Bế mạc trong lễ khai mạc Đại Hội Vô Vi quốc tế 2006 (1.016 bạn đạo tham dự, đông người nhất trong 27 đại hội do Đức Thầy chủ tọa)”.

Kim Thân Cha có dạy rằng:

Việc Thầy tuyên bố “Bế Mạc” không phải là chuyện ngôn ngữ lộn xộn, đáng trí!

Do bên trên nhìn thấy việc tổ chức Đại Hội Tâm linh lúc này trong một bối cảnh đầy dẫy rối ren tai hoạ trên toàn thế giới đâu phải là chuyện đơn giản!...

Tổ chức một Đại Hội mệnh danh là “Tâm Linh” mà lòng người ly tán, phân biệt, chia rẽ, đổ kỵ, tỵ hiềm, chia phe lập nhóm, tranh giành ảnh hưởng, đấu đá lẫn nhau. Người đi tham dự thì bất bình, bất mãn chuyện tiền bạc, giá cả đắt đỏ, chuyện thiếu hưởng thụ tương xứng với đồng tiền bỏ ra...

Thật ra, những luồng sóng điện nặng nề ô trược đã hình thành trước khi diễn ra Đại Hội, mà cao điểm là sự bùng nổ thành cơn bão đảo náo động, tạo nên một bài học sâu sắc đo lường sự hiểu biết Tinh thần Vô Vi...

Giờ này. Thanh Quang Điển Lành phải lo chan rãi khắp nơi cấp cứu bao điều khổ nạn cho những người có duyên phúc, theo nhân quả. Con cái nghĩ sao, khi Thanh Quang Điển Lành tập trung phục vụ TÂM LINH TU HỌC, lại phải chịu đựng lo hóa giải bao nặng nề bất mãn xung đột, bao rác rưởi, ô trược, “chống lại tâm linh”, mà hậu quả đáng tiếc khó lường nếu tình hình căng thẳng không kịp thời lắng dịu!!...

Mọi toan tính dưới trần để Bề Trên còn xem xét.

Phàm tâm con người muốn tổ chức Đại hội, nhưng làm sao Bề Trên có thể vui phục vụ Thanh Quang Điển Lành cho một Đại Hội kiểu như vậy?...?

Ai biết dọn thân tâm nghiêm túc Tu Học để đón nhận y?!!...

*Người sưu tập: Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 20/2/2017*

Căn Bệnh ... Bỏ Quên

Giọng bác sĩ B. thật trong và rõ ràng "Kết quả của việc soi tim cho thấy hai trong ba mạch máu chính đưa máu về tim của ông đã bị nghẹt 100%. Để chữa trị tình trạng này, chúng tôi đề nghị là cần giải phẫu tim để cầu thông hai mạch máu này".

Dù y tá lúc này đã chỉ cho tôi hai chỗ bị nghẹt trên hình đó, tôi vẫn muốn biết thêm là nguyên nhân vì đâu tôi vẫn không cảm thấy sức khỏe thay đổi gì, ngoài chuyện bị rang ngực mỗi khi đi bộ nhanh hoặc lên dốc sau khi ăn.

Bà bác sĩ B. cho biết là do nhờ mạch máu bên trái còn lại hoạt động tốt nên tạm bơm đủ máu với oxy cho các cơ tạng. Ngoài ra, nhờ trái tim tự động tạo vài đường nối nhỏ li ti, cầu dẫn qua hai nơi bị kẹt nên tôi chưa cảm thấy khác biệt bao nhiêu.

Bác sĩ B. giải thích thêm là nếu mạch máu chỉ bị nghẹt 60% đến 80%, bà có thể dùng bong bóng làm thông nơi bị nghẹt và sau đó gắn "stent" vào giúp cho mạch máu nơi bị nghẹt vững chắc hơn. Nhưng khi bị nghẹt trên 90% thì phải nối mạch máu để cầu vòng qua nơi bị nghẹt (*heart by-pass surgery*).

"Với tình trạng như vậy, còn có giải pháp khác không? Trong tương lai có còn bị kẹt nữa không?"

Bác sĩ B. cười trả lời là việc cầu nối mạch máu bên ngoài chỉ là cách giải quyết tình trạng hiện tại mà thôi, không bảo đảm chuyện lại có thể bị nghẹt mạch máu trong tương lai. Đó là chưa kể việc tôi phải uống thuốc giúp máu lưu thông điều hoà hơn suốt đời. Nghe câu trả lời là phải uống thuốc suốt đời làm tôi nản quá chừng. Ráng hỏi thêm một câu nữa "Chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi không chịu giải phẫu, và cố gắng thay đổi cách ăn, cũng như sinh hoạt". Bác sĩ B. kiên nhẫn trả lời "Tim của ông hiện tại vẫn hoạt động tốt, sức khỏe của ông vẫn bình thường, việc thay đổi ăn uống, sinh hoạt chỉ là giúp các mạch máu còn lại không bị nghẹt. Dù vậy, hai mạch máu bị nghẹt vẫn không thể nào tự thông trở lại. Trong tương lai nếu có bị kích tim (*heart attack*) thì đó sẽ là một trận kích tim thật nặng (*major heart attack*)."

Việc phải làm quyết định mổ hay không mổ, đúng là khổ cho chúng tôi. Bác sĩ thì muốn thực hiện càng sớm càng tốt, trong vòng vài tuần. Chúng tôi xin phép được thảo luận riêng với nhau trước khi trả lời. Để chúng tôi có thể cân nhắc kỹ hơn, bác sĩ

B. cho biết là theo thông kê trước nay, xác suất tử vong của việc mổ tim cầu dẫn mạch máu là rất nhỏ, chỉ có 1%. Xác suất người bệnh cảm thấy khoẻ và tốt hơn sau khi mổ là 95%.

Thật tội nghiệp cho cô hàng xóm phải bỏ làm đi theo tôi và ngồi nghe những tin tức không tốt lắm về sức khỏe của tôi. Vừa mệt mỏi, nhức đầu về sức khỏe của bà già, sức khỏe của chính bản thân, nay lại phải gánh thêm viễn vọng không khá được về chữa trị, thời gian hồi phục cho trái tim không ngủ yên của tôi. ☺

Chuyện bị rang ngực, làm soi tim, khám phá bị nghẹt hai mạch máu xảy ra chừng hai tháng nay, vừa làm tôi mệt với những buổi hẹn đi gặp bác sĩ, làm thử nghiệm, v.v. Đó là chưa kể tìm đọc qua Internet, sách vở về hoạt động của quả tim, cách ăn uống để tránh mạch máu bị nghẹt có thể dẫn đến việc bị kích tim (*heart attack*), xuất huyết não (*stroke*), chân cẳng tê liệt, v.v. Tôi cũng có dịp hồi tưởng lại suốt quá trình cuộc sống của mình đã qua, nhất là từ ngày bước vào ngưỡng cửa trung học.

Từ ngày con nhỏ, tôi ăn uống rất nhiều kẹo bánh đủ thứ hết, nhưng lại rất ít ăn rau củ. Mãi đến học lớp Đệ Tam, mới nhận sự sai lầm, tôi mới bắt đầu tập ăn nhiều rau củ hơn. Một phần vì hoạt động, thể dục nhiều, tôi vẫn chưa bỏ được thói quen ăn uống nhiều, thường là gấp đôi thiên hạ. ☺

Lúc ở Đà Lạt, theo học CTKD, tôi đã cảm thấy ngực bị rang khi phải đi bộ trở về nhà, hay leo dốc từ đường Phan Đình Phùng lên đường Hàm Nghi nơi nhà thờ Tin Lành, sau những bữa cơm tháng từ quán Bà Duyên. Đoạn đường dốc này chỉ cao chừng 15-20m, nhưng tôi phải đứng nghỉ ít ra là hai lần, nữa chừng và đầu dốc, cho tim đập lại bình thường. Hôm nào may lắm thì gặp anh bạn Đoàn Đình Hồng và ông Trung Úy Thành làm ở Toà Tỉnh ăn chung. Sau đó là được ông Thành cho đi kè xe Jeep về nhà. ☺ Còn chuyện đi hai đoạn đường dốc liên tục từ đường Phan Đình Phùng băng lên Hàm Nghi, rồi từ Hàm Nghi leo dốc chùa Linh Sơn lên đường Võ Tánh là tui tránh. Suốt 4 năm học, tui chỉ dám đi bộ một lần duy nhất đoạn đường này rồi thôi.

Vì thấy tôi bị rang ngực mỗi khi leo dốc sau bữa ăn, bà má nuôi liền kéo tôi đi gặp bác sĩ Cát, một chuyên gia về mắt và tim ở Saigon, để thử nghiệm

"điện tâm đồ" cũng giống như làm "stress test" bây giờ ở Mỹ. Bác sĩ Cát cho biết là tôi có vấn đề với tim và chỉ khuyên là tôi cần ăn uống kỷ lưỡng hơn, cũng như cần tập thể dục thường xuyên. Ông chẳng cho uống thuốc gì cả. Năm sau 1974, nghe tiếng bác sĩ Võ Sum, tôi đến để ông khám và cho ý kiến. Ông bảo tôi chạy thử tại chỗ trong 5 phút, khám tim và đo áp huyết cẩn thận. Ông cho biết là dù tim có kém hơn bình thường, nhưng nếu tôi điều độ và tập thể dục thường xuyên sẽ không có vấn đề. Nghe thế là tôi hân hoan ra về, nghĩ rằng chuyện tập thể dục là không có gì phải lo vì tôi thường tập thể dục nhiều hơn ai hết, còn chuyện ăn uống thì cố gắng ăn nhiều rau hơn là xong.

Rồi con bảo dữ với làn "sóng đỏ" tràn ngập miền Nam VN đã làm tôi trôi giạt nửa vòng trái đất. Mãi lo làm việc, kiếm sống, lâu lâu rảnh thì lang thang đó đây, tôi quên bẵng và không còn nhớ đến chuyện rang ngực hay đau tim gì hết.

Bây giờ ngồi nhìn lại mình và các tài liệu, tôi mới nhận ra lý do tại sao tôi dễ thấm cái lạnh hơn người khác. Đó là vì cái mạch tim chính bên phải bị yếu hay bị nghẹt, nó là nguồn cung cấp máu giàu khí oxy cho hai lá phổi. Những khi vô ý, tôi thường hay bị sung cuống phổi vào mùa thu, mùa đông và ho dai dẳng cả vài tuần mới hết. Mạch máu chính bên trái của tim, chia ra làm hai, và hai nhánh này cung cấp cho tất cả mọi nơi trong cơ thể. Hiện tại thì nhánh bên phải chạy phía trước quả tim bị nghẹt. Tóm lại là số lượng máu cung cấp cho quả tim hiện tại của tôi chỉ đạt tối đa là từ 40% đến 60%. Có thể đây cũng là lý do tôi thường chậm chạp trong mọi chuyện, từ cách suy nghĩ, phản ứng, và làm việc. Cô hàng xóm khi nghe tôi phân tích các chuyện này, nàng cười và phán "... đây là tại ông yêu nhiều quá nên tim mới ra có sự!" ☺

Chuyện nghẹt mạch máu dù đa số là do việc ăn uống, các chất dơ trong máu hội tụ lại với nhau, rồi đóng lên thành vách và làm nghẽn sự lưu thông của máu. Ngày còn trẻ, sức khỏe dồi dào, chúng ta lướt qua dễ dàng. Đến khi lớn tuổi, mạch máu trở nên cứng dòn, nhỏ lại, thì việc bị nghẹt rất dễ xảy ra. Mạch máu cũng có thể bị nghẹt do sự thay đổi về thời tiết, như từ trong nhà nóng đi ra ngoài trời lạnh, hay từ nơi có máy điều hòa đi ra và gặp cái nóng gay gắt bên ngoài. Hoặc trong lúc tắm chẳng hạn, sự thay đổi nhiệt độ quá nhanh đã làm mạch máu thắt lại bất ngờ và không có người biết mà báo động để cứu cấp. Tôi đã có vài người quen lăn đùng ra chết sau vài hiệp đánh tennis, đang làm vườn ngoài

sân, hoặc trong giấc ngủ. Ngoài ra sự thay đổi đột ngột về cảm xúc cũng có thể làm mạch máu thắt lại đưa đến kích tim, như gặp chuyện quá vui hay quá buồn. Từ ngày còn nhỏ, tôi để ý mỗi lần đọc truyện hay xem phim đến đoạn quá vui hay quá buồn là tôi nghẹn lời, không nói được, hay lạc giọng. Những lúc như vậy, tôi thường nhắm mắt, hít thở vài hơi chậm và sâu, giọng nói mới trở lại như bình thường. Do đó tôi rất ngại khi phải tranh luận với ai về bất cứ vấn đề gì.

Theo thống kê mới nhất của Mỹ, số người chết hàng năm do những chứng bệnh liên quan đến tim là 25% trong tổng số. Có nghĩa là cứ bốn người chết thì có một người chết vì bệnh liên quan về tim. Đọc thấy cũng dễ sợ thiệt!

Từ nhỏ tôi đã ngại các chuyện mổ xẻ, lúc nào cũng cố gắng tự chữa bệnh qua cách tập thể dục đều đặn, ăn nhiều rau cỏ, lâu lâu lại làm thanh lọc, v.v. Đã vượt qua đoạn đường dài hơn 40 năm, không ngờ này lại vướng phải cái màn nghẹt mạch máu. Trước khi làm soi tim, tôi chỉ mong là nghẹt sơ sơ để có thể đặt "stent" vào, nhưng không ngờ là đã nghẹt cứng. Cách giải quyết hiện nay tại những bệnh viện đều là đề nghị làm "heart by-pass surgery", không còn lựa chọn nào khác.

Trong thời gian một năm gần đây, trường đại học Boston đã nghĩ đến một phương pháp uống thuốc làm mềm cục máu đông vào ngày hôm trước, ngày hôm sau sẽ cho đường giây soi tim hút bớt phần nào cục máu đông trước khi đi xuyên qua, rồi hút hết phần máu đông còn lại, rồi đặt "stent" vào đó. Họ đã thử nghiệm thành công vào tháng 4/2016 với 6 bệnh nhân, và hình như hiện nay chỉ có một bệnh viện vùng vịnh Mexico thuộc tiểu bang Florida được phép của FDA thực hiện các cuộc phẫu thuật loại này.

Mỗi người có một lối sống, một cách nhìn khác nhau, nên cùng sự việc mọi người lại có một ý kiến khác nhau. Chẳng ai giống ai, và ai cũng có cái lý của mình. Tôi có mấy đứa em họ và người quen, đã ra đi lúc đang ngủ do bị kích tim và xuất huyết não, người thân còn sống kẻ thì than buồn, kẻ thì phán là sao nó sướng quá, ra đi mà chẳng phải bị đau đớn, hành hạ trên giường bệnh như nhiều người khác đã bị tê liệt cả nửa người bên dưới, sống khổ sở cả năm trời mới được chết, và làm khổ luôn cả mọi người chung quanh. Có ông bạn già sau khi mổ tim, làm 5 đường nối, làm xong thì than quá trời, đi đâu xa cũng không được và ngực lúc nào cũng đau lâm râm. Còn có tên giám đốc trong sở, nhờ đi chích

ngừa trước khi qua Phi Châu leo núi, gặp người bác sĩ quen cho làm thử nghiệm thì mới hay là có 5 nhánh nhỏ bị nghẹt từ 90% trở lên. Thế là anh chàng xin được mổ luôn, bây giờ thì phổi phổi đi chơi, khỏe hơn trước khi mổ. Còn những người được thông tim đặt "stent" hay được mổ tim làm đường cầu dẫn trong lúc bị ngất xỉu được đưa vào phòng cứu cấp, chúng ta có thể xem như là họ đang trên đường đi đến "suối vàng", nhưng vì nợ trần gian chưa dứt nên được cho phép quay về trả tiếp. ☺

Sau khi cân nhắc mọi chuyện, từ trong ra ngoài, tôi quyết định là sẽ làm mọi chuyện như các bác sĩ

đề nghị vào cuối tháng 10/2016, sau chuyến đi họp mặt với bạn học cùng trường ở miền Nam Cali. Các bạn có nghĩ đến tôi, chỉ xin vài phút nhắm mắt lại và gọi đến tôi những lời chúc lành qua tư tưởng là đủ lắm rồi. Trước giờ chúng ta cứ bị giới hạn với vật chất, hôm nay tạm dùng phương pháp "thần giao cách cảm" một chút cho vui. ☺

Nguyễn Đức Trọng
tdnguyen97266@yahoo.com
Virginia 9/2016

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HÀN QUỐC

Thành phố X, ngày 6/10/98

Kính thưa Đức Thầy,

Đầu thư với lòng cảm kính con xin được đánh lễ Đức Thầy trong tâm và cầu mong ơn Trên phù hộ cho Đức Thầy luôn luôn khỏe mạnh.

Kính thưa Đức Thầy, con tên là Ng Ph, sanh 04/06/1965 ở Huế. Vì cuộc sống hằng ngày, nên con phải từ giã những người thân và quê hương VN, sang lao động kiếm tiền tại đất nước Hàn Quốc. Một việc không may trong lao động đã làm cho con mất hẳn đi một bàn tay trái vào chiều 03/06/1998, và hiện nay con đang nằm điều trị tại bệnh viện ở Hàn Quốc.

Kính thưa Đức Thầy, trong những ngày vừa qua, con nằm bệnh viện để điều trị bệnh, thì ơn Trên đã xui đẩy cho con gặp được cô H Th Ng Th và con cũng được cô giúp đỡ rất tận tình trong lúc con đang gặp hoạn nạn.

Với tâm lòng tốt của cô Th, không những đối với riêng con hiện nay, mà cũng đã đối với tất cả những người khác trước đây, trong lúc gặp những khó khăn hoạn nạn.

Cô như một tia sáng của Đại Bi. Nên con hiểu rõ cô là một trong những người đạo Vô Vi trên thế giới, mà hiện nay do chính Đức Thầy chỉ dạy.

Kính thưa Đức Thầy, con cũng được biết Đức Thầy và các bạn đạo qua cô Th và tham khảo qua những cuốn Đặc San Vô Vi, cũng như trong những tập báo hằng tuần. Hôm nay con được biết cô Th sẽ từ Hàn Quốc sang USA, có phước đức, may mắn để gặp Đức Thầy. Con muốn tìm hiểu rõ và đi sâu hơn về PLVVKHHBPP.

Vậy con kính mong Đức Thầy vui lòng nhận lời và có gì xin Đức Thầy hãy cho con những lời dạy bảo thêm. Con nguyện sẽ tiếp thu và làm đúng theo những lời của Đức Thầy đã dạy bảo cho con.

Cuối cùng con cầu nguyện ơn Trên hộ trì Đức Thầy thêm sức khỏe và tuổi thọ, để điều dắt cho con cháu mỗi ngày thêm một bước vững vàng hơn trong lĩnh vực tu học. Con xin được cảm ơn Đức Thầy.

Con,
NP

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Las Vegas, ngày 11/10/98

NP,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6/10/98 được biết con đang chuyển hướng từ một tâm tư thiên lành tự giải tỏa bớt sự phiền muộn của gia cang với sức lao động sẵn có của chính con. Cuộc sống trật tự là trên hết. Về vật chất, nếu mất trật tự sẽ ngộ nạn. Còn về tâm linh thì không thể quên nguồn gốc, giáng lâm từ tam thập tam thiên, cấu trúc hình thành một thân xác duyên dáng tinh vi có một không hai tại mặt đất này.

Con đã tham dự cảnh khốn cùng của đất nước từ chiến tranh cho đến tâm thức bất ôn của toàn dân, mãi cho đến nay, con mới có cơ hội hiểu được PLVV từ trong con mà ra. Con đã có một khối óc thấu gồm trên một tỷ tế bào để ứng phó với cuộc sống nay đây mai đó, tự cảm thấy tình Trời là một, vẫn nuôi dưỡng quần sanh qua sự âm áp của tình Trời, tức là điện năng âm dương đã hình thành, nóng lạnh bất thường, diu tiến phần hồn tại thế, gọi là cuộc sống phù sanh, nay còn mai mất.

Nay con mất một bàn tay vì sanh kế. Quý tiếc vô cùng, nhưng ý lực con vẫn dồi dào, nay lại muốn tu sửa khi hiểu được phần hồn là chánh. Thầy chỉ có một pháp cho mọi pháp: tự tu tự giải, thân tâm sẽ an lạc. Khi hành giả hòa hợp với nguyên khí mà tu, thì sẽ tự phá mê phá chấp mà tiến về với sự tự nhiên và hồn nhiên. Con nhìn thấy, nghe hiểu và tự cảm thông, xuất ngôn trật tự, đều do nguyên khí của

Đấng Tạo Nấng ân độ. Hiểu được nguyên lý hữu sinh, hữu hoại thì đã có cõi vô sanh bất hoại, là cõi thanh tịnh siêu giác. Cần tu sửa, cần tiến và tận dụng khả năng sẵn có của chính con, nhiên hậu mới mình cảm được ánh sáng quang chiếu của Trời Đất mà tu. Nhật Quang Phật không bao giờ rời bỏ quần sinh và luôn luôn phục vụ, đem lại sự ấm áp cho quần sinh cộng hưởng sự hòa bình của Trời Phật trong vòng tay thương yêu và xây dựng cho phần hồn tu tiến. Càng hiểu được nguyên lý của cuộc sống hiện tại, lại càng lo tu sửa cho tâm thân ổn định, thì tương lai phần hồn sẽ có kết quả tốt, sẽ bớt dùng sức lao động, nhưng chỉ dùng trí phát triển

nguồn gốc của tâm linh. Tình Trời mở rộng trong tâm khảm của hành giả trên mặt đất này, tự cảm thức tranh trời tốt đẹp, bằng lòng dần thân tu sửa trên chu trình tiến hóa. Duyên lành đã đến, ngộ được pháp, nên thành tâm hành pháp, thì tương lai con sẽ có duyên lành độ tha tại trần.

Chúc con vui khỏe và nghiên cứu những gì Thầy đã viết cho con. Nếu cần, con nên áp dụng từ giai đoạn một, thì tương lai sẽ hợp duyên hình thành một mẫu người tốt đẹp, dẫn độ quần sanh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 24 tháng 1 năm 1999

Suối tình vẫn chảy khắp nơi,
Trời ban tình đẹp do Trời dựng xây
Hình thành đẹp để thân này
Tự tu khai thác vui vầy cảm giao
Trong ngoài muôn sắc muôn màu
Trong vòng trật tự đổi trao thỏa tình
Đi đi lại lại một mình
Tình Trời thấu gọn cơ hình dễ thương
Khai thông trí tuệ mở đường
Tình thương đạo đức yêu thương nhớ hoài
Thực hành khai triển chẳng sai
Trong không mà có có hoài mới vui
Tự mình thức giấc rèn trui
Đời là tạm cảnh an vui chơn hồn
Thực hành giải tỏa ác ôn
Quy về một mối giữ hồn lo tu
Hồn thời thoát tục giải mù
Về quê Thiên Quốc an du phần hồn
Mới đây gặp một muốn hơn
Sống trong cảnh khổ tạp ôn nhớ hoài
Chúc con thanh tịnh sửa sai
Giữ hồn tiến hóa đạt ngày quang vinh
Thực hành gỡ rối hành trình
Tin nơi Trời Phật chính mình dựng xây
Ông Tám đã sống đến nay
Cũng nhờ Trời Phật đổi thay thế tình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Dao Trì Tiên Đồng

Dăng đài

Thơ

*Kì thư nhất bộ độ quần sinh
Súc đạo bạn nhân hữu cảm tình
Ái vật từ tâm lưu hậu đức
Tư tôn hiếu thuận lạc doanh doanh.*

Dịch

Sách quý một pho độ chúng sinh
Vật người cùng tạo mối thâm tình
Muôn loài thương xót lưu nhân đức
Con cháu thảo hiền hưởng phước linh.

TỰA

Đối với xã hội văn minh ngày nay, đem chuyện cao thượng ra bàn, cùng coi trọng loài vật, đề cao việc ăn uống đạm bạc, chắc chắn sẽ khó thích hợp với quan niệm của những kẻ theo đời sống mới, chuyên ăn đồ bổ béo, cao lương mỹ vị bụng dạ no nê. Song hãy xin buông chén buông đĩa hỏi thử các sinh linh loài vật bị lấy thịt làm đồ ăn nơi mâm chén xem sao? Chắc chắn sẽ nhận được câu trả lời là: “Quý vị ngồi ở bàn ăn đã dùng bữa, tôi biết nói sao đây? Tôi nguyện hi sinh cái ta bé nhỏ để hoàn thành cái ta lớn lao, chỉ hi vọng sau khi quý vị ăn uống no say có thể lo liệu mọi việc tốt đẹp, giúp ích nhiều cho gia đình và xã hội, còn nếu như chỉ tham lam miếng ăn, ham mê dâm dục, coi rẻ những thứ chung quanh, thì bữa ăn này có thịnh soạn cách mấy cũng trở thành vô nghĩa”. Loài vật nuôi sống nhân loại là hành vi xả thân vì đạo, công đức cao dày. Tóm lại sách Luân Hồi Du Ký giúp cơ hội đề cho loài vật thổ lộ tâm sự, mong người đời lắng nghe những lời chân thành thốt ra từ đáy lòng này, ngõ hầu phát

tâm từ bi, buông dao đồ tể, còn không loài vật bị tàn sát, chúng sẽ tiếp tục duy trì lòng thù hận, lời oán than thì sự sống của con người sẽ khó bảo toàn vậy.

Hi vọng loài người phải đem lòng nhân từ đối đãi với nhau, không được lừa dối giết hại, hoang đường bất chấp mọi luật lệ, gian dâm loạn luân, thua cả loài cầm thú. Nếu như vậy thì chẳng hóa ra là mình đã tự phủ nhận ơn phước trời ban để làm thân con người làm sao.

Thánh Đức Đường thành lập, chỉ trong vòng một năm ở giai đoạn đầu, đã không phụ trọng trách trời cao phó thác. Tế Phạt Dương Sinh cùng cưới đài sen vân du phỏng vấn các loài cầm thú, viết thành sách Luân Hồi Du Ký này là món ăn tinh thần hợp khẩu vị, khiến mọi người đều thích thú, chắc chắn tin tưởng rằng sau khi xuất bản phát hành sẽ có công hiệu thay đổi phong tục. Mong các loài hổ, báo, lang, sói hãy mau mau ẩn mình núp bóng, tự mình sám hối tu luyện, thay đầu đổi mặt để bốn biển trở thành anh em một nhà. Thế đạo từ nay ắt yên bình, khắp chốn hang cùng ngõ hẻm xuất hiện đầy dẫy những bậc hiền nhân quân tử. Tất cả vạn vật đều được an vui, trời đất yên lành, muôn cảnh hồi xuân, cuốn sách thánh xuất chúng này sẽ trưng bày trong mọi gia đình, hạnh phúc sẽ tràn trề. Nhân ngày sách Luân Hồi Du Ký lên khuôn ta lấy làm vô cùng sung sướng, đặc biệt giáng đàn cơ có đôi lời khen ngợi.

Tiên Đồng Dao Trì giáng cơ bút bài tựa này tại Thánh Đức Đường thuộc Đài Trung.

Vận trời ngày 18 tháng 2 năm Nhâm Tuất (1982)

(còn tiếp)